

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v trestnej veci obžalovaného **JUDr. Ing. J. M. a spol.** pre trestný čin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej a teroristickej skupiny podľa § 185a ods. 1 Tr. zák. v znení účinnom do 1. januára 2006 a iné, prejednal na neverejnom zasadnutí 26. júna 2007 v Bratislave sťažnosť obžalovaného D. B. proti uzneseniu Špeciálneho súdu v Pezinku z 27. apríla 2007, sp. zn. PK – 1 Tš 8/2005 a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 148 ods. s1 písm. c/ Tr. por. v znení účinnom do 1. januára 2006 sťažnosť obžalovaného D. B., nar. X. **sa z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e:

Špeciálny súd v Pezinku uznesením z 27. apríla 2007, sp. zn. PK – 1 Tš 8/2005, podľa § 72 ods. 2 Tr. por. zamietol žiadosť obžalovaného D. B. o prepustenie z väzby na slobodu.

Súd I. (prvého) stupňa svoje rozhodnutie podrobne odôvodnil so záverom, že u obžalovaného D. B. naďalej pretrváva dôvod väzby v zmysle ustanovenia § 67 ods. 1 písm. a/ Tr. por. Poukázal pri tom na odsudzujúci rozsudok Špeciálneho súdu v Pezinku z 27. apríla 2007, sp. zn. PK – 1 Tš 8/2005, ako i na predošlé správanie sa obžalovaného, ktoré založilo dôvod „útekovej„ väzby. Vyslovil názor, že v prípade prepustenia obžalovaného na slobodu reálne hrozí, že by sa opätovne snažil vyhnúť trestnému stíhaniu, a tak mariť priebeh trestného konania.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote sťažnosť obžalovaný D. B.. Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní veci zrušil uznesenie Špeciálneho súdu v Pezinku a rozhodol, že obžalovaného prepustí z väzby

na slobodu. Dôvodil tým, že v Českej republike sa zdržiaval legálne, na známej adrese, podnikal, preto vydanie medzinárodného zatýkacieho rozkazu i následné vzatie do väzby bolo nedôvodné a nezákonné.

Na podklade podanej sťažnosti, ktorá bola podaná osobou na to oprávnenou a v zákonnej lehote, Najvyšší súd Slovenskej republiky postupom podľa § 147 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým môže sťažovateľ podať sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce napadnutému uzneseniu, a tak dospel k záveru, že sťažnosť obžalovaného D. B. ani v tomto štádiu konania nie je dôvodná.

Z obsahu predloženého spisového materiálu vyplýva, že obžalovaný D. B. bol rozsudkom Špeciálneho súdu v Pezinku z 27. apríla 2007, sp. zn. PK – 1 Tš 8/2005, uznaný za vinného z trestného činu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny a teroristickej skupiny podľa § 185a ods. 1 Tr. zák., z trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. a trestného činu sprenevery podľa § 248 ods. 1, ods. 5 Tr. zák.

Podľa § 250 ods. 5 Tr. zák. a § 35 ods. 1 Tr. zák. mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 11 (jedenásť) rokov, pre výkon ktorého bol podľa § 39a ods. 2 písm. c/ Tr. por. zaradený do III. (tretej) nápravnovýchovnej skupiny.

Podľa § 53 ods. 1 Tr. zák. mu súd uložil aj peňažný trest vo výmere 300 000 Sk.

Podľa § 54 ods. 3 Tr. zák. pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, bol mu uložený náhradný trest odňatia slobody v trvaní 1 (jedného) roka.

Podľa § 49 ods. 1 a § 50 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanému D. B. uložil aj trest zákazu činnosti vykonávať akúkoľvek obchodnú živnosť na 10 (desať) rokov.

Postupom podľa § 228 ods. 1 a § 229 ods. 1 Tr. por. súd rozhodol vo vzťahu k tomuto obžalovanému aj o uplatnenom nároku na náhradu škody.

Väzba obžalovaného D. B. bola uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26. júna 2007, sp. zn. 2 Ntvš 1/2007, podľa § 71 ods. 2 Tr. por. predĺžená do 30. novembra 2007 z dôvodu ustanovenia § 67 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní veci zistil, že obžalovaný D. B. bol odsúdený pre závažnú trestnú činnosť na dlhoročný nepodmienečný trest odňatia slobody, aj keď zatiaľ neprávoplatne, a v náväznosti na skutočnosť, že pobytom v Českej republike bol pre orgány činné v trestnom konaní nedosažiteľný, na účely trestného stíhania bol vydaný na neho medzinárodný zatýkací rozkaz a bol vyžiadaný z cudziny, zakladá aj v tomto štádiu konania reálnu obavu, že pokiaľ by bol prepustený z väzby na slobodu, snažil by sa vyhnúť trestnému stíhaniu a mohol by tak mariť jeho ďalší priebeh. Z týchto dôvodov, aj podľa názoru najvyššieho súdu ako súdu odvolacieho, dôvody väzby podľa § 67 ods.1 písm. a/ Tr. por. sú u obžalovaného naďalej dané.

Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje rozhodnutie súdu I. (prvého) stupňa za zákonné a správne, nezistil dôvod pre zmenu žiadneho jeho výroku, preto postupom podľa § 148 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť obžalovaného D. B. ako nedôvodnú zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 26. júna 2007

JUDr. Jozef K a n d e r a , v.r.
predseda senátu

Rozhodnutie vypracovala: sudkyňa JUDr. Jana Serbová

Za správnosť vyhotovenia: